

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 14.363,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 14 marca 2013 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku, którego uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał wykupione ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji szkody, decyzją z dnia 22 kwietnia 2013 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 8.288,86 zł. Powód nie zgodził się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecił sporządzenie wyceny szkody, która oszacowała, że koszt naprawy pojazdu marki M. (...) wyniesie 17.117,37 zł. Powód domaga się zatem kwoty 8.828,51 zł tytułem nieuregulowanych dotychczas przez pozwanego kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Powód wskazał, że rozległe uszkodzenia powstałe w należącym do niego pojeździe marki M. (...) uniemożliwiły jego normalną eksploatację. Spowodowało to konieczność wynajęcia przez powoda pojazdu zastępczego. Powód wynajął pojazd zastępczy w firmie Usługi Handel (...), na okres od dnia 14 marca 2013 r. do dnia 02 kwietnia 2013 r. Poniósł z tego tytułu koszt w wysokości 5.535,00 zł. Powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty, jednakże pozwany pismem z dnia 23 kwietnia 2013 r. odmówił uznania roszczeń powoda w tym zakresie.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że nie kwestionuje, iż ubezpieczał odpowiedzialność cywilną sprawcy zdarzenia z dnia 14 marca 2013 r., a okres ubezpieczenia obejmował datę zdarzenia. Podniósł jednakże, iż prawidłowo przeprowadził postępowanie likwidacyjne i po sporządzeniu kalkulacji szkody wypłacił powodowi kwotę 8.828,51 zł, która w całości pokrywa poniesioną przez powoda szkodę. Odnosząc się do żądania powoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany wskazał, że powód nie wykazał, iż rzeczywiście koszt taki poniósł. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował wysokość kosztu wynajmu pojazdu zastępczego. Nadto pozwany wskazał, iż ewentualne odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2013 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, zgodnie z polisą nr (...), obejmującą ochroną datę zdarzenia. Powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 14 marca 2013 r.

(dowód: bezsporne, akta szkody nr WA/1308/13/JM)

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji szkody decyzją z dnia 22 kwietnia 2013 r. ustalił wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powoda na kwotę 8.288,86 zł. Pozwany nie zgodził się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy firmie (...). Ze sporządzonej na zlecenie powoda prywatnej kalkulacji naprawy wynika, że koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 17.117,37 zł. Powód pismem z dnia 22 lipca 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8.828,51 zł tytułem nieuregulowanych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 23-25, decyzja z dnia 22 kwietnia 2013 r. k. 26, kalkulacja naprawy z dnia 22 kwietnia 2013 r. k. 27-31, pismo z dnia 22 lipca 2013 r.)

Na skutek zdarzenia z dnia 14 marca 2013 r. w pojeździe powoda marki M. (...) uszkodzeniu uległy: zderzak tylni (połamany), lewa nakładka tłumika chromowana (nadłamana), lewa lampa tylnia (popękany klosz), prawa lampa tylnia (połamana obudowa), tablica rejestracyjna tylnia (pogięta), prawa nakładka tłumika chromowana (oberwana), podkładka pod tablicę rejestracyjną (połamana), nakładka progu bagażnika (popękana), błotnik tylni prawy (przełamany w okolicy wlewu paliwa) oraz pokrywa bagażnika (wgnieciona w części dolnej prawej). Wycieki oleju z cylindrów amortyzatorów istniały podczas wcześniejszej eksploatacji pojazdu, na co wskazuje warstwa zanieczyszczeń znajdująca się na całej ich powierzchni poniżej tłoczyska. Powstała ona w czasie wcześniejszej eksploatacji pojazdu, na skutek tego, że wyciekający olej osiadał na powierzchni zewnętrznej amortyzatorów i mieszał się z kurzem, w konsekwencji tworząc znaczną warstwę osadu.

Uszkodzone na skutek zdarzenia z dnia 14 marca 2013 r. części w pojeździe powoda, które zostały zakwalifikowane do wymiany były częściami nowymi, oryginalnymi z logo producenta pojazdu. Koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu, jak sprzed szkody przy użyciu części oryginalnych i przyjęciu stawki za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w wysokości 110 zł netto wynosi 14.831,45 zł. Czas niezbędny na doprowadzenie uszkodzonego pojazdu powoda do stanu sprzed szkody wynosił 27 do 28 dni.

(dowód: ocena techniczna z dnia 14 marca 2013 r. k. 18, protokół oględzin pojazdu k. 20, opinia biegłego sądowego k. 73-82, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 138-140)

Rozległe uszkodzenia do jakich doszło wskutek zdarzenia z dnia 14 marca 2013 r. spowodowały, że pojazd powoda nie nadawał się do eksploatacji. Powód wraz z żoną i czwórką dzieci mieszka na obrzeżach O. i do centrum miasta, jak i do siedziby swojego przedsiębiorstwa ma około 5 km. Powód uszkodzony pojazd wykorzystywał do załatwiania spraw związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, do odwożenia dzieci do szkoły, przedszkola, na zajęcia pozalekcyjne. W związku z tym powód wynajął pojazd zastępczy w firmie Usługi Handel (...), na okres od dnia 14 marca 2013 r. do dnia 02 kwietnia 2013 r. Z tego tytułu poniósł koszt 5.535,00 zł.

Poza uszkodzonym pojazdem marki M. (...) na powoda i jego żonę w okresie obejmującym okres od dnia 14 marca 2013 r. do dnia 02 kwietnia 2013 r. zarejestrowane były następujące samochody osobowe: Maserami Coupe C. o nr rej. (...) - 4- osobowy, D. (...) o nr rej (...) 5 -osobowy, S. (...) o nr rej (...) -5 osobowa, T. (...) o nr rej. (...) -7 osobowa, B. o nr rej. (...) - 5-osobowy.

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 34, przesłuchanie powoda k. 86, karty informacyjne pojazdów k. 171-179)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy niniejszej oraz aktach szkody pojazdu powoda, albowiem nie zostały one skutecznie podważone przez żadną ze stron. Ponadto Sąd uwzględnił opinię i opinie uzupełniające biegłego sądowego L. K., uznając je co do zasady za jasne, nie zawierające luk i sprzeczności oraz fachowe. Biegły wskazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powoda i w tym zakresie opinia nie była przez strony kwestionowana.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód stanowiący własność powoda uległ uszkodzeniu w wyniku zderzenia, do którego doszło dnia 14 marca 2013 r. Nie budzi także wątpliwości fakt, iż sprawca kolizji w dniu, w którym do niej doszło posiadał ubezpieczenie u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Tym samym podstawę odpowiedzialności pozwanego, która co do zasady nie była kwestionowana, stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Pierwsza z powołanych norm wskazuje, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Artykuł 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, iż przez

umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W dalszej części przepis ten mówi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Ubezpieczyciel nie może przeciwko uprawnionemu do odszkodowania podnieść zarzutu naruszenia obowiązków wynikających z umowy lub ogólnych warunków ubezpieczenia przez ubezpieczającego lub ubezpieczonego, jeżeli nastąpiło ono po zajściu wypadku (§ 5).

Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeniowego jest natomiast, zgodnie z treścią art. 361 k.c., istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania ubezpieczonego a zaistniałą szkodą. W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje zatem wszelkie straty, które poniósł poszkodowany.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była między innymi wysokość szkody w pojeździe powoda. Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w zakresie wysokości należnego odszkodowania, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. L. K..

Jak wynika z opinii biegłego, celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 14.831,45 złotych brutto. Przedstawiona przez biegłego L. K. pisemna opinia stanowiła główny dowód w niniejszej sprawie w zakresie ustalenia wysokości zaistniałej po stronie powoda szkody. Sąd uwzględnił rzeczony dowód, ponieważ jest ona w ocenie Sądu opinią jasną, nie zawierającą luk i sprzeczności. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłego przedstawione w opinii i jej uzasadnieniu, jak również stwierdził poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych, które nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania.

W tych warunkach, wobec wypłaty powodowi kwoty 8.288,86 zł, na zasadzie art. 805 i n. k.c., art. 361 k.c, art. 34 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r., nr 124, poz. 1152) należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.542,59 zł. Odsetki Sąd zasądził od dnia 14 kwietnia 2013 r. zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c., przyjmując, że pozwany winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia szkody co nastąpiło w dniu 14 marca 2013 r. (punkt I wyroku)

Odnosząc się do żądania powoda zwrotu poniesionych przez niego kosztów najmu pojazdu zastępczego to w pierwszej kolejności należy wskazać, iż w kwestii zasadności ponoszenia kosztów wynajmu pojazdu i ich związku ze szkodą w pojeździe wypowiedział się Sąd Najwyższy. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzone. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy, między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z dnia 18 marca 2003r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu (podobnie w wyroku SN z dnia 8 września 2004r. w sprawie IV CK 672/03, LEX nr 146324).

Z powyższego wynika jednak, że za szkodę wynikającą z konieczności wynajęcia samochodu można uznać tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z 17.11.2011 r. (III CZP 5/2011), nie wszystkie jednak wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje, bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Z zasady proporcjonalności może natomiast wynikać zbędność najmu pojazdu zastępczego, jeżeli właściciel nie używał samochodu albo dysponuje innym samochodem nadającym się do wykorzystania. Używanie samochodu w sposób sporadyczny może z kolei uzasadniać celowość wykorzystania w sposób ekwiwalentny innego środka komunikacji.

Podobnie w wyroku z 05.11.2004 r. (II CK 494/03) wskazano, że jeżeli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy w postaci wmontowania do niego nowej części zamiennej, to koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (art. 361 § 1 k.c.).

Przenosząc powyższe na okoliczności niniejszej sprawy Sąd uznał, że najęcie przez powoda samochodu zastępczego nie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Otóż wskazać należy, że powód wraz z żoną w czasie w którym najął pojazd zastępczy tj. w okresie od 14 marca 2013 r. – 02 kwietnia 2013 r. posiadał 5 samochodów osobowych: Maserami Coupe C. o nr rej. (...) - 4- osobowy, D. (...) o nr rej (...) 5 -osobowy, S. (...) o nr rej (...) -5 osobowa, T. (...) o nr rej. (...) -7 osobowa, B. o nr rej. (...) - 5-osobowy.

Niewątpliwie jak powód wskazywał, pojazd był mu niezbędny zarówno w życiu prywatnym (odwożenie dzieci do szkoły, przedszkola, na wizyty do lekarza, na zajęcia pozalekcyjne) jak i zawodowym. Powód podnosił również, że w związku częstymi wyjazdami służbowymi konieczne jest aby zarówno jego żona jak i on posiadali oddzielne samochody. Biorąc pod uwagę, że powód posiada czworo dzieci konieczne jest aby samochód, którym dysponuje na co dzień posiadał minimum 5 miejsc. Jak zostało wykazane w toku postępowania powód we wskazanym okresie dysponował trzema pojazdami 5 osobowymi: D. (...) o nr rej (...), S. (...) o nr rej (...) o nr rej. (...) i samochodem marki T. (...) o nr rej. (...), który posiada 7 miejsc. P. zatem dysponował pojazdami, którymi mogła poruszać się zarówno jego żona jak i on wożąc 4 dzieci. Poniesione na wynajem pojazdu marki V. (...) wydatki nie były zatem celowe skoro powód był w tym czasie w posiadaniu kilku pojazdów osobowych. Nie ma jednocześnie znaczenia czy pojazdy te zarejestrowane były na powoda czy też jego żonę S. M. skoro małżonkowie wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe i opiekują się dziećmi niezależnie od ustroju małżeńskiego majątkowego jaki ich obowiązuje. Powód podnosił, że pojazdy osobowe, które posiadał były uszkodzone jednak jego twierdzenia w świetle tego, iż pojazdy te były zarejestrowane jako pełnosprawne , należy uznać za gołosłowne. Nie można zatem było uznać, że pozwany winien ponieść odpowiedzialność za wynajęcie przez powoda pojazdu zastępczego, w sytuacji, gdy ten dysponował innymi pojazdami. W tej specyficznej sytuacji zatem, powód wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 354 § 2 k.c., nie używał jednego z posiadanych przez siebie samochodów tylko wynajął kolejny. W ocenie Sądu nie można zatem było przyjąć, iż uszkodzenie samochodu marki M. (...), generowało konieczność najęcia pojazdu zastępczego. Możliwość najęcia pojazdu zastępczego nie jest prawem nieograniczonym, gdyż celowość takiej czynności podlega ocenie z punktu widzenia możliwości zaspokojenia potrzeb poszkodowanego w inny sposób, którą na tle niniejszej sprawy powód niewątpliwie posiadał. Wobec powyższego w tym zakresie Sąd powództwo oddalił (punkt II wyroku)

Mając, zatem na uwadze powyższe na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. należało powództwo oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach należnych powodowi od pozwanego orzeczono po myśli art. 100 zd. 1 k.p.c., przyjmując, że powód wygrał w 45,55 %, zaś w pozostałej części uległ w swoim żądaniu, powierzając ich szczegółowe wyliczenie na podstawie art. 108 §1 k.p.c. referendarzowi sądowemu (punkt III wyroku).

W oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 238,07 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa (punkt IV wyroku), zaś od powoda kwotę 284,59 zł (punkt V wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis orzeczenia wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. powoda i pozwanego,
3. za 14 dni lub z apelacją.

O., dnia 08 października 2014 r. SSR Katarzyna Jerka